

Petrychko M.

BUDGETARY POLICY OF UKRAINE: REALITIES AND PROSPECTS

Budgetary policy is an important lever of influence that provides optimization of income and the use of state funds in order to regulate social and economic processes and ensure macroeconomic growth. The aim of the study is to summarize existing theoretical approaches to defining the essence of fiscal policy and on this basis development of recommendations aimed at optimizing the redistribution of financial resources through the national budget, taking into account the dynamics of economic development. Elasticities of income and expenditures of the consolidated budget of the gross domestic product have been calculated with the help of statistical methods, including time series. The essence of the definition of "fiscal policy" and generalized approaches to its treatment have been considered. It has been proved that budgetary policy is a set of techniques and activities of the state, stipulated by existing laws and relevant administrative apparatus on the accumulation and use of state financial resources for the social and economic development. The main ways of budgetary policy have been studied and the main trends of its formation in Ukraine have been singled out. Revenues and expenditures of the consolidated budget have been analyzed, their dependence on changes in gross domestic product have been determined and the major trends of change have been outlined. The factors that affect the budgetary policy as the main lever of influence on social and economic development have been studied. The basic principles of forming effective budgetary policy have been suggested. Scientific novelty of research is summarizing theoretical positions on the budgetary policy operation in Ukraine and justification of specific proposals for the improvement. It has been determined that the effectiveness of budgetary policy is determined by its ability to ensure the performance of state functions, create appropriate conditions for sustainable economic development. Fundamentals of the budgetary policy should be: creation of a new model of interbudgetary relations, further liberalization of tax and budget systems, maintenance of the limit of the state budget deficit to economically safe level, optimization of expenditures. Substantiated scientific results form the basis for a practical solution to the problem of budget policy in Ukraine.

Key words: budget, budgeting, budget revenues, expenditures, gross domestic product.

Одержано 17.02.2015 р.

УДК 336.02

Рибчак Олена Сергіївна,
к.е.н., доцент кафедри фінансів та кредиту,
Уманський національний університет садівництва

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена аналізу сучасного стану розвитку ринку фінансових послуг в Україні. Автором проведено аналіз публікацій, який засвідчив, що проблематиці функціонування ринку фінансових послуг в Україні не приділено достатньо уваги. Для вирішення завдань дослідження, використані загальнонаукові і спеціальні методи економічної теорії: структурно-функціональний (при визначенні ступеня впливу макроекономічних факторів на розвиток ринку фінансових послуг), історичний (при аналізі генезису терміну «ринку фінансових послуг»). Запропоновано під ринком фінансових послуг розуміти сукупність економічних відносин, які виникають між органами державної влади, посередниками, споживачами та інститутами інфраструктури з приводу утворення та руху специфічних нематеріальних активів – фінансових послуг. Зазначено, що на ринку фінансових послуг України найбільшу питому вагу мають учасники, які спеціалізуються на окремих фінансових послугах, забезпечуючи страхування, банківське/небанківське кредитування, недержавне пенсійне забезпечення, адміністрування фінансових активів для придбання товарів у групах, управління майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю, надання послуг з фінансового лізингу та факторингу. Вказується, що ефективність роботи фінансових посередників обов'язково повинна враховувати природу макроекономічних процесів. Основною стратегічною задачею всієї системи державного регулювання ринку є формування і забезпечення дотримання таких правил діяльності всіх його суб'єктів, за яких ринок фінансових послуг найбільш ефективно виконує свої основні макроекономічні функції – мобілізацію вільних ресурсів для розвитку економіки і формування надійних інструментів заощадження для населення. Запропоновано основні напрями розвитку ринку фінансових послуг: розробка нормативно-правових актів, спрямованих на якісний розвиток посередництва на фінансовому ринку; формування сприятливого інституційного середовища для розвитку ринку посередницької діяльності; підвищення ролі органів регіональної влади та місцевого самоврядування у інфраструктурному розвитку ринку фінансових послуг; активізація міжнародного співробітництва для обміну досвідом щодо регулювання ринку фінансових послуг України; формування організаційно-економічного механізму дії посередницьких структур, що дозволить забезпечити довіру населення

до їх діяльності.

Ключові слова: ринок фінансових послуг, державне регулювання, ефективність, розвиток, механізм.

ВСТУП

Постановка проблеми. Сучасний глобалізаційний розвиток передбачає наявність ринкових відносин, які дозволяють забезпечити матеріальні потреби суспільства та сприяють позитивній економічній динаміці національного господарства.

Реалізація переважної більшості економічних відносин між учасниками ринкових відносин відбувається за допомогою посередників, завдяки яким вирішуються проблеми функціонування ринку фінансових послуг. На ньому відбуваються процеси надання послуг щодо мобілізації, розподілу та перерозподілу вільних ресурсів.

Ринок фінансових послуг складається з різних інститутів, які надають специфічні професійні послуги, направляючи потоки фінансових ресурсів від кредиторів/інвесторів до реципієнтів. Саме від рівня розвитку посередницької діяльності на ринку фінансових послуг, значною мірою, залежить ефективність його функціонування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проведений аналіз публікацій засвідчив, що проблематиці функціонування ринку фінансових послуг в Україні не приділено достатньо уваги. Окремі аспекти даного напрямку досліджень висвітлені у наукових працях вітчизняних вчених-економістів. Так, А. П. Румянцев проаналізував світові тенденції розвитку ринку фінансових послуг [1]. Є. А. Бобров розглядав структуру даного ринку загалом та наводив класифікацію фінансових послуг [2]. Дослідник В. Л. Пластун обґрунтував теоретичні аспекти посередницької діяльності [3].

Разом з тим, потребують додаткового дослідження питання оптимізації розвитку ринку фінансових послуг та обґрунтування напрямів підвищення ефективності його функціонування.

Метою даної статті є аналіз сучасного стану розвитку ринку фінансових послуг в Україні,

узагальнення напрямів підвищення ефективності його регулювання.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

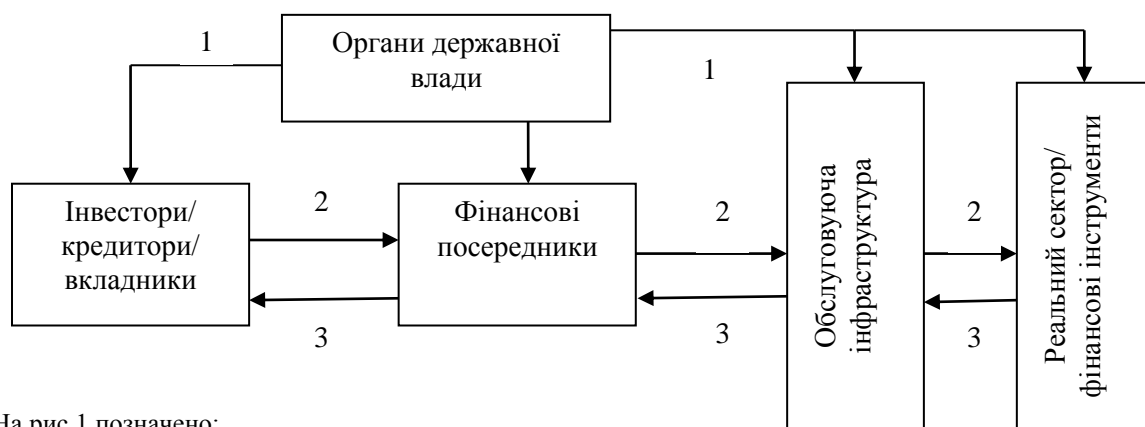
Важливою та невід'ємною ланкою ринкового простору є ринок фінансових послуг. Відповідно до Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» від 12 липня 2001 р., ринок фінансових послуг – це сфера діяльності учасників ринків фінансових послуг з метою надання та споживання певних фінансових послуг.

В. Л. Пластун ринок фінансових послуг визначає як сферу діяльності державних і фінансових інститутів щодо задоволення фінансових потреб юридичних, фізичних осіб і держави, а також формування пропозиції на фінансові та супутні послуги в межах держави або у світі [3, С. 14].

Окремі науковці під ринком фінансових послуг розуміє особливу, притаманну лише ринковій економіці, сферу взаємовідносин, де здійснюється купівля-продаж, розподіл і перерозподіл фінансових активів країни між сферами економіки [1].

Дослідник Н. Ткаченко трактує його як організовану систему торгівлі фінансовими інструментами за допомогою фінансових інститутів, які забезпечують рух потоків грошових коштів від власників до позичальників, тобто здійснення розподілу фінансових ресурсів між різними секторами економіки, що, в кінцевому підсумку, сприяє сталому розвитку країни [4, С. 78].

Ми пропонуємо під ринком фінансових послуг розуміти сукупність економічних відносин, які виникають між органами державної влади, посередниками, споживачами та інститутами інфраструктури з приводу утворення та руху специфічних нематеріальних активів – фінансових послуг.

На рис. 1 позначено:

1 – напрями регулюючого впливу уповноважених органів державної влади; 2 – напрями руху ресурсів; 3 – напрями руху виплат

Рис.1. Логічна схема функціонування ринку фінансових послуг в Україні

Джерело: складено автором

До суб'єктів ринку фінансових послуг відносять фінансових посередників, а саме – фінансові інститути

та інфраструктурні учасники, чиї функції полягають в акумулюванні коштів фізичних та юридичних осіб і, в

подальшому, їх наданні у розпорядження позичальників на комерційних основах [2].

На нашу думку, вищезазначений підхід є, певною мірою, звуженим, оскільки автором не враховано діяльність органів державної влади. Також, поза увагою залишилася об'єктна спрямованість ринку фінансових послуг.

Важливість ринку фінансових послуг як одного з основних елементів фінансової системи зумовлює активну роль держави в його регулюванні. Держава виступає на ринку фінансових послуг як у ролі органу регулювання, гаранту законності, так і як самостійний його учасник. Слід зазначити, що поєднання професійної і регулюючої діяльності держави на ринку фінансових послуг – явище досить поширене в усьому світі.

Отже, основна функція органів державної влади полягає у ефективному регулюванні процесів на ринку фінансових послуг.

Ефективність роботи фінансових посередників повинна враховувати природу макроекономічних процесів, які відбуваються в країні, та їх взаємодію, і це дозволяє мінімізувати ризик втрат від нескоординованої діяльності. До фінансових посередників відносять суб'єктів даного ринку, які забезпечують [5]:

- подолання невизначеності інвесторів щодо напрямів та терміну інвестування ресурсів;
- формування ринкової ціни на фінансові

інструменти на основі взаємодії попиту та пропозиції;

- зниження фінансових ризиків інвесторів;
- здійснення ефективного управління фінансовими інструментами;
- прискорення обороту капіталів.

Саме вищезазначені функції сприяють формуванню конкретних форм організації руху фінансових послуг за допомогою фінансово-кредитного механізму між суб'єктами господарювання.

На ринку фінансових послуг України найбільшу питому вагу мають учасники, які спеціалізуються на окремих фінансових послугах, забезпечуючи страхування, банківське/небанківське кредитування, недержавне пенсійне забезпечення, адміністрування фінансових активів для придбання товарів у групах, управління майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю, надання послуг з фінансового лізингу та факторингу.

Специфіка функціонування фінансових посередників в Україні полягає у тому, що їх діяльність проходить в умовах становлення та постійній мобільності ринкових регуляторів розвитку економіки та фінансового ринку [6].

Розвиток ринку фінансових послуг, як невід'ємної складової фінансового сектора економіки України, у 2013 році здійснювався у макроекономічному середовищі, загальний стан якого характеризується показниками наведеними у табл. 1.

Таблиця 1

Основні макроекономічні показники розвитку України

Показник	2011	2012	2013	01-09.2014
Номинальний ВВП, млрд. грн.	1302,1	1411,2	1454,9	428,1
Реальний ВВП, %	5,2	0,2	0,0	-5,3
Індекс споживчих цін, %	4,6	-0,2	0,5	21,8
Сальдо поточного рахунку платіжного балансу (у % до ВВП)	-6,3	-8,4	-9,0	Н.д.
Фінансовий результат суб'єктів господарювання до оподаткування, млн. грн.	122210,0	101884,7	29283,2	-168026,1

Джерело: [7, с. 11]

Інформація, наведена у табл. 1 засвідчує негативну динаміку основних макроекономічних показників, що зумовлено об'єктивними та суб'єктивними факторами.

Дані таблиці 2 свідчать, що попри загальну позитивну динаміку показників діяльності більшості суб'єктів фінансового посередництва, рівень їх розвитку є недостатнім.

Доцільно виокремити причини уповільнення темпів розвитку ринку фінансових послуг України. Ними є [4]:

1. Відсутність кодифікованої законодавчої бази щодо посередництва, яка мала б передбачати перспективний розвиток та сучасні тенденції.

2. Відсутність чітко визначеної довгострокової державної політики щодо розвитку даного сектору.

3. Політична, економічна та фінансова кризи в Україні.

4. Низький рівень розвитку інститутів регіональної інфраструктури, що пов'язано з нерівномірним розміщенням ресурсного потенціалу та

продуктивних сил.

Першочерговим завданням компетентних органів державної влади має бути підтримка розвитку фінансового посередництва в Україні, яке сприятиме ефективному функціонуванню фінансового ринку. Заходи сприяння розвитку посередницької діяльності на конкретному ринку повинні мати системний і цілісний характер.

При цьому до основних принципів державного регулювання ринку фінансових послуг доцільно віднести [8]:

- функціональне регулювання у поєднанні з інституціональним щодо організації контролю і нагляду за діяльністю учасників ринку;

- використання механізмів саморегулювання ринку, створюваних за допомогою і під контролем уповноваженого державного органу;

- пріоритет захисту дрібних інвесторів і населення, усіх форм колективних інвестицій;

- запобігання або нейтралізація конфліктів інтересів.

Обсяг наданих фінансових послуг за окремими видами фінансових установ, млн. грн.

Види фінансових установ	2011	2012	2013	Темп приросту 2013/2012
Страхові компанії				
Загальні активи	48122,7	56224,7	66387,5	18,1
Валові страхові премії	22693,5	21508,2	28661,9	33,3
Валові страхові виплати	4864	5151	4651,8	-9,7
Недержавні пенсійні фонди				
Загальні активи	1386,9	1660,1	2089,8	25,9
Пенсійні внески	1102	1313,7	1587,5	20,8
Пенсійні виплати	208,9	251,9	300,2	19,2
Кредитні спілки				
Загальні активи	2386,5	2656,9	2598,8	-2,2
Обсяг наданих кредитів	2237,4	2531	2349,1	-7,2
Фінансові компанії				
Загальні активи	19894,2	29703,2	39781,2	33,9
Обсяг наданих послуг	8097,3	16343,1	18235,2	11,6
Ломбарди				
Загальні активи	1203,8	1558,4	1518,6	-2,6
Обсяг наданих кредитів	7325,1	8945,4	8368,2	-6,5

Джерело: [7, с. 17-18]

Саме тому основною стратегічною задачею всієї системи державного регулювання ринку є формування і забезпечення дотримання таких правил діяльності всіх його суб'єктів, за яких ринок фінансових послуг найбільш ефективно виконує свої основні макроекономічні функції – мобілізацію вільних ресурсів для розвитку економіки і формування надійних інструментів заощадження для населення.

Оскільки ринок фінансових послуг є одним з основних механізмів акумуляції і розподілу фінансових ресурсів, тому при формуванні режиму його регулювання необхідно також враховувати комплекс конкретних економічних і політичних задач держави, зокрема, які враховують сучасну специфіку розвитку ринку, а також необхідність організації відповідного контролю, що забезпечує прозорість і керованість фінансових потоків [8]. Держава в особі уповноваженого органу має розробити заходи коротко- та довгострокової політики розвитку вищезазначених сегментів ринку фінансових послуг.

Розвиваючи ринок фінансових послуг, необхідно виходити з того, що першочергове значення мають якість і доступність фінансових послуг.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Румянцев А. П. Світовий ринок послуг: [навчальний посібник] / А. П. Румянцев. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 456 с.
2. Бобров Є. А. Роль та місце ринку фінансових послуг у структурі фінансового ринку / Є. А. Бобров // Фінанси України. – 2007. – №4. – С. 88-94.
3. Ринок фінансових послуг: [Навч.-метод. посіб. для самост. вивч.дисципліни]/ Уклад. В. Л. Пластун. – Суми: УАБС НБУ, 2007. –166 с.
4. Ткаченко Н. Шляхи розвитку посередництва на страховому ринку України / Н. Ткаченко // Вісник КНТЕУ. – 2007. – №6. – С. 77-84.
5. Білостецька В. О. Посередницька діяльність в Україні / В. О. Білостецька // Фінанси України. – 2006. – №3. – С. 35-45.
6. Орлова Н. С. Структурні елементи фінансового ринку та механізми їх взаємодії / Н. С. Орлова // Менеджер. – 2007. – №1 (39). – С. 137-142.
7. Річний звіт про діяльність Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків

ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Таким чином, розвиток ринку фінансових послуг потребує комплексного підходу, який повинен включати:

- розробку нормативно-правових актів, спрямованих на якісний розвиток посередництва на фінансовому ринку;
- формування сприятливого інституційного середовища для розвитку ринку посередницької діяльності;
- підвищення ролі органів регіональної влади та місцевого самоврядування у інфраструктурному розвитку ринку фінансових послуг. При цьому слід враховувати соціально-економічний розвиток регіону та якість життя населення у ньому;
- активізація міжнародного співробітництва для обміну досвідом щодо регулювання ринку фінансових послуг України;
- формування організаційно-економічного механізму дії посередницьких структур, що дозволить забезпечити довіру населення до їх діяльності.

фінансових послуг за 2013 рік. – К.: НКДРРФП, 2014. – 83 с.

8. Базовий курс по ринку цінних паперів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bibliograph.com.ua/cennye-bumagi/58.htm>.

9. Ксьондз С. М. Актуальні проблеми розвитку посередництва на фінансовому ринку України [Електронний ресурс] / С. М. Ксьондз. – Режим доступу: <http://intkonf.org/kandekononmnauk-ksondz-sm-mateyko-lo-aktualni-problemi-rozvitku-poserednistva-na-finansovomu-rinku-ukrayini/>.

Рыбчак Елена Сергеевна
НАПРАВЛЕНИЯ ПОВЫШЕНИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ РЕГУЛИРОВАНИЯ РЫНКА ФИНАНСОВЫХ УСЛУГ В УКРАИНЕ

Статья посвящена анализу современного состояния развития рынка финансовых услуг в Украине. Автором проведен анализ публикаций, который показал, что проблематике функционирования рынка финансовых услуг в Украине не уделено достаточно внимания. Для решения задач исследования, использованы общенаучные и специальные методы экономической теории: структурно-функциональный (при определении степени влияния макроэкономических факторов на развитие рынка финансовых услуг), исторический (при анализе генезиса термина «рынок финансовых услуг»). Предложено под рынком финансовых услуг понимать совокупность экономических отношений, возникающих между органами государственной власти, посредниками, потребителями и институтами инфраструктуры по поводу образования и движения специфических нематериальных активов - финансовых услуг. Отмечено, что на рынке финансовых услуг Украины наибольший вес имеют участники, которые специализируются на отдельных финансовых услугах, обеспечивая страхование, банковское / небанковское кредитование, негосударственное пенсионное обеспечение, администрирование финансовых активов для приобретения товаров в группах, управления имуществом для финансирования объектов строительства и / или осуществления операций с недвижимостью, оказания услуг по финансовому лизингу и факторингу. Указывается, что эффективность работы финансовых посредников обязательно должна учитывать природу макроэкономических процессов. Основной стратегической задачей всей системы государственного регулирования рынка является формирование и обеспечение соблюдения таких правил деятельности всех его субъектов, в которых рынок финансовых услуг наиболее эффективно выполняет свои основные макроэкономические функции - мобилизацию свободных ресурсов для развития экономики и формирования надежных инструментов сбережения для населения. Предложены основные направления развития рынка финансовых услуг: разработка нормативно-правовых актов, направленных на качественное развитие посредничества на финансовом рынке; формирование благоприятной институциональной среды для развития рынка посреднической деятельности; повышение роли органов региональной власти и местного самоуправления в инфраструктурном развитии рынка финансовых услуг; активизация международного сотрудничества для обмена опытом по регулированию рынка финансовых услуг Украины; формирования организационно-экономического механизма действия посреднических структур, что позволит обеспечить доверие населения к их деятельности.

Ключевые слова: рынок финансовых услуг, государственное регулирование, эффективность, развитие, механизм.

Rybchak O.

THE WAYS OF EFFECTIVENESS IMPROVEMENT OF FINANCIAL SERVICES MARKET REGULATION IN UKRAINE

The current state of the financial services market in Ukraine has been analyzed in this article. The author has analyzed publications, which indicated that the issue of the functioning of the financial services market in Ukraine is not paid enough attention. To meet the challenges of the research general scientific and special methods of economic theory have been used: structural and functional (to determine the degree of impact of macroeconomic factors on the development of financial services), historical (the analysis of the genesis of the term "financial services market"). It has been suggested to understand market in financial services as the sum of economic relations that arise between state institutions, intermediaries, customers and infrastructure institutions on the formation and flow of specific intangible assets i.e. financial services. It has been noted that the most important participants on the financial services market of Ukraine are those specializing in certain financial services, providing insurance, bank / non-bank loans, private pension provision and administration of financial assets to purchase goods in groups, property management to finance the facilities and / or transactions with real estate, provision of leasing and factoring. It has been indicated that the efficiency of the financial intermediaries have to take into account the nature of macroeconomic processes. The main strategic objective of the whole system of state regulation of the market is to create and enforce such rules of all subjects in which the financial services market fulfills its key macroeconomic functions most effectively - mobilizing available resources for economic development and the formation of reliable tools savings for the public. The basic ways of development of financial services have been suggested: development of legal acts aimed at qualitative development of mediation in the financial market; creating an enabling institutional environment for market mediation; enhancing the role of regional and local authorities in the infrastructure development of financial services; enhancing international cooperation for the exchange of experiences on regulation of the financial services market of Ukraine; formation of organizational and economic mechanism of intermediary structures that will ensure public confidence in their actions.

Keywords: financial services market, government regulation, efficiency, development, mechanism.

Одержано: 23.01.2015 р.

УДК 336.22:[336.225.2:352]:332.1

Сторонянська Ірина Зеновіївна,

д.е.н., проф., заступник директора з наукової роботи,

ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М.І.Долішнього НАНУ»

Беновська Лілія Ярославівна,

к.е.н., с.н.с.,

ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М.І.Долішнього НАНУ»

ПОДАТКОВІ НАДХОДЖЕННЯ В СТРУКТУРІ ДОХОДІВ ДЕРЖАВНОГО ТА МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ: РЕГІОНАЛЬНИЙ ВИМІР

Проведення децентралізації фінансових ресурсів в контексті реформування місцевого самоврядування в Україні потребує удосконалення податкової системи в напрямку оптимального розподілу податків між місцевими та державним бюджетами. Метою статті було дослідження основних тенденцій та виявлення проблем податкових надходжень до місцевого та державного бюджетів. Застосування методів статистично-порівняльного аналізу дозволило виявити негативні тенденції порушення рівноваги у розподілі податків між місцевими та державним бюджетом на користь останнього. Введення нового Податкового кодексу не забезпечило зростання ролі місцевих податків і зборів у формуванні дохідної частини місцевих бюджетів. Головним наповнювачем місцевих податків і зборів є єдиний податок для суб'єктів малого підприємництва. Розширення дохідної бази місцевих бюджетів має відбутись за рахунок запровадження податку на нерухоме майно та акцизного податку з реалізації через роздрібну торговельну мережу алкогольних напоїв, тютюнових виробів та палива. Посуті, відбувається підміна реальної децентралізації фінансів розширенням бази оподаткування. Вилучення державою значної частки доходів регіонів через податки до державного бюджету сприяє наростанню централізації фінансових ресурсів в країні. Основні податкові надходження до державного бюджету надходять у вигляді податку на прибуток, ПДВ, акцизного збору. Існують значні регіональні асиметрії щодо обсягу наповнення цими податками держбюджету. Найбільшими наповнювачами державного бюджету є столиця (за рахунок значної концентрації усіх видів ресурсів), Полтавська, Харківська та Дніпропетровська області, податкові надходження яких значним чином зумовлені функціонуванням підприємств добувної галузі. Надмірне вилучення доходів регіонів у вигляді податків до державного бюджету зумовило необхідність здійснення трансфертного регулювання. Частка трансфертів державного бюджету у доходах місцевих бюджетів сягає половини та більше і зростає з року в рік. Виявлені тенденції актуалізують питання проведення реформування місцевого самоврядування, основним завданням якого повинна стати децентралізація фінансів в Україні.

Ключові слова: податкові надходження, доходи, державний бюджет, місцеві бюджети, децентралізація.

ВСТУП

Постановка проблеми. В ринкових умовах господарювання податкові надходження до державного та місцевих бюджетів є необхідною умовою виконання державою своїх функцій та основною структуроутворюючою компонентою дохідної частини бюджетів, частка якої становить близько 70% всіх надходжень. На теперішній час в Україні в умовах надмірної централізації фінансових ресурсів розподіл податкових надходжень між державним та місцевими бюджетами є таким, що, по-перше, не сприяє самодостатності органів місцевої влади та фінансовій незалежності від держави, а, по-друге, відбувається надмірне вилучення з регіонів податкових надходжень у вигляді податку з прибутку, ПДВ, акцизного збору до державного бюджету та, як наслідок, – існує необхідність здійснення трансфертного регулювання. На сьогодні склалась ситуація, що навіть ті регіони, частка податкових

надходжень яких до державного бюджету є значно вищою, ніж видатки місцевих бюджетів, через значне вилучення державою доходів, отримують значні трансферти з державного бюджету. Тому податкова система України потребує подальшого удосконалення в напрямку не лише зміцнення податкового потенціалу регіонів, зменшення кількості податків, але і оптимального розподілу податкових надходжень між місцевими та державним бюджетом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Дослідженню проблем формування дохідної частини бюджетів присвячені праці В. Геєця, О. Демківа, Я.Жаліла, І. Журавльової, О. Кириленко [1; 2]. Питання надмірного вилучення доходів з місцевих бюджетів та необхідності проведення бюджетної децентралізації в Україні знайшли відображення у працях Б. Данилишина, О. Слобожан [3; 4]. Однак проведення децентралізації фінансів в контексті реформування місцевого самоврядування потребує